

Aj, oramy, oramy
susedove žitnisko,
pohonič něchce pohonić,
že mo krotke bičisko.

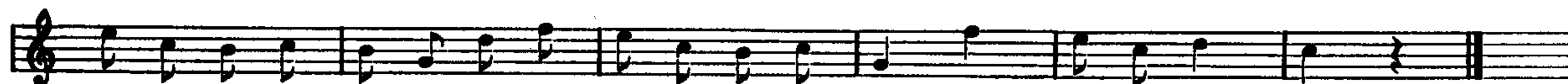
Dobre koně, dobre bič,
ale šelma pohonič,
de mo koničke širovać,
voli dzivča milovać.

1433.

Z Oseka

Mám já po - le, to je po - le na pě - kné ro - vi - ně; kdo chce mo - je

po - le o - rať, mo - sí pě - kný ko - ně mí - vať, pě - kné je ši - ro - vať.

Mám ja pole, to je pole
na pěkné rovině.
Kdo chce moje pole orať,
mosí pěkný koně mívať,
pěkně je širovať.¹⁾

Mám já pole, to je pole
při pěkném potůčku.
Kdo chce moje pole orať,
mosí koně oširovať
pěkně²⁾ polehóčku.

¹⁾ Rostě na ni dětělina,
ona nevyhyně.

²⁾ orať

1434. (Nápěv 476 [880])

Z Lopeníka

Na panskej roli orú mladzenci,
pohaňajú jim dzěvky pod věnci.

Odrhla sa im z pluhu deščička,
přibíjala ju švarná dzěvčička.

Přibijala ju se dvoma klinci,
tu máce haňbu, švarní mladzenci.

1435.

Od Přibora

O - ra - lo tam mla - de pa - cho - la - tko, o - ra - lo.

Oralo tam mlade pacholatko, oralo.

A už peče naša hospodyňka kolače.

Naoralo tej černej zemečky němalo.

Udělala naša hospodyňka včera kvas.

Orajtě vy, mali oračkove, orajtě.

Přijedťě, vy mali oračkove, zitra zas.

1436.

Ze Skřipova

Šo - haj - ku šva - rny, če - mu ně - o - řeš? Či ci vol - ky u - sta - va - ju, či sam ně - mo - žeš.

Šohajku švarny,
čemu něořeš?
Či ci volky ustavaju,
či sam němožeš?

Dzěvečko švarna,
oralcić bych ja;
dybys ty mně pohonila,
volil bych cě ja.

Šohajku švarny,
dyć němam biča,
nědala mne ma macička
za pohoniča.